

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1430/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Милинковић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Ваљево – Организациона јединица – Општа болница Ваљево из Ваљева, чији је пуномоћник Саша Драјић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1730/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1730/24 од 18.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1730/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1730/24 од 18.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 290/22 од 15.12.2023. године, исправљена решењем тог суда од 04.03.2024. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћене и мање исплаћене припадајуће новчане помоћи – стимулације за ангажовање око COVID-19 пацијената за период од априла 2020. закључно са фебруаром 2022. године исплати 153.620,34 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе од доспелости до исплате, као и да му накнади трошкове поступка од 171.857,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, на основу члана 404. ЗПП изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом тужиоцу, запосленом код туженог на радном месту ..., на пословима ..., признато је право на неисплаћену разлику новчане помоћи, која му по одлукама Управног одбора туженог од 11.08.2020, 21.08.2020. и 18.12.2020. године припада за радно ангажовање на збрињавању и лечењу пацијената оболелих од COVID-19. У конкретном случају утврђено је да основ спорне обавезе произлази из општих аката туженог, да тужиоцу за спорни период није исплаћен целокупан припадајући износ новчане помоћи, а тако утврђене чињенице не могу се побијати посебном ревизијом. Пошто тужени уз ревизију није приложио правноснажне пресуде као доказ другачијег поступања у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, нити постоје друга правна питања која би стварала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као посебној, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим из члана 403. ЗПП. Ставом 3. овог члана закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 13.09.2022. године, а вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 153.620,34 динара.

Како вредност предмета спора не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**